... ఎకటవారి అబ్బాయిని చేస్తున్న పోలీసులు, అధికారులు మన 'దాడి మళ్ళీ' ప్రారంభమయ్యింది.

మంటల మనుషులు

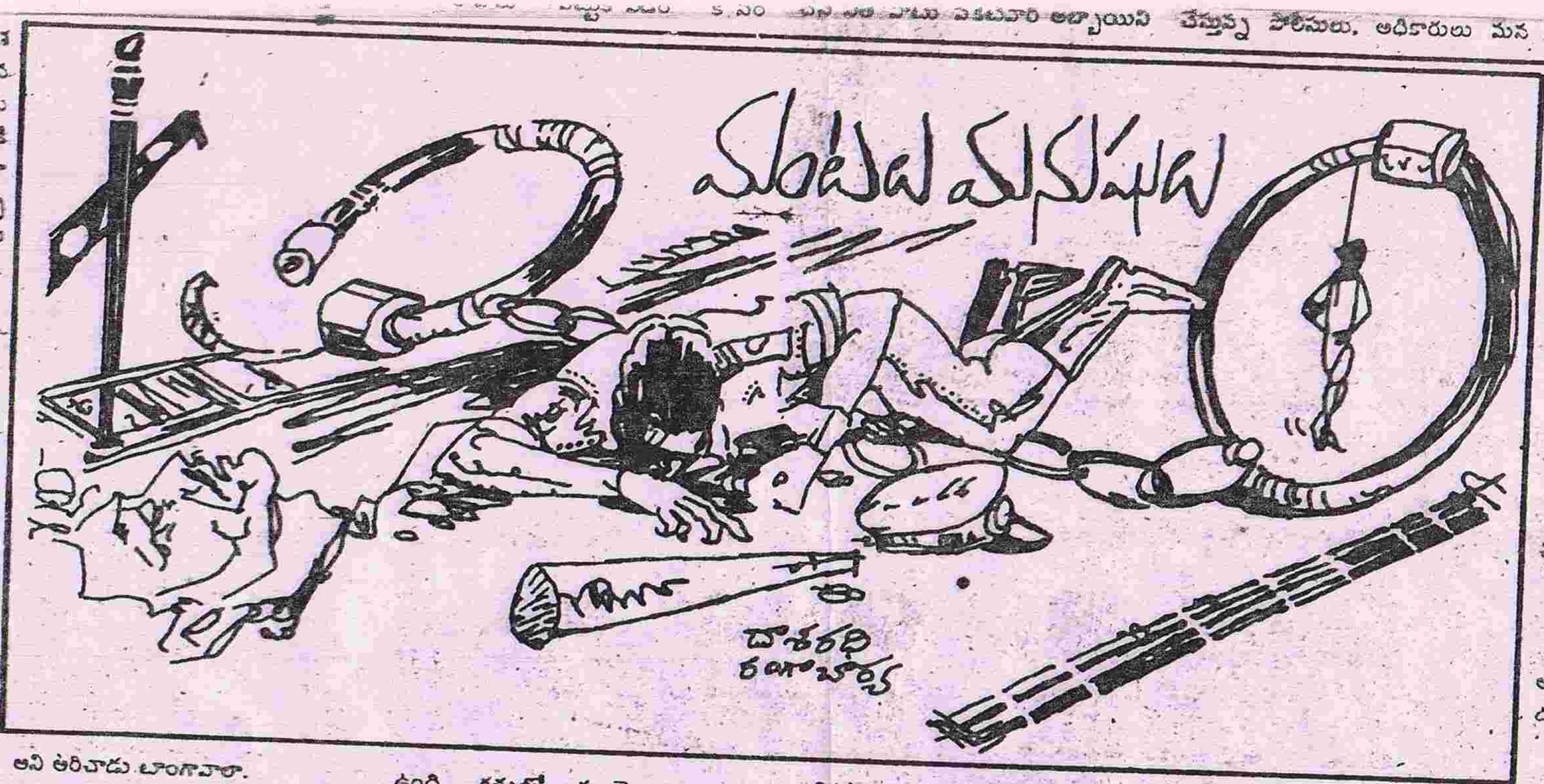

తెలంగాణా నిజాం నవాబుల కర్కశ పాలన కింద బానిసత్వంలో మగ్గిన రోజులు. నవాబులకు వెలుగంటే బెదురు. విద్య వెలుగునిస్తుందని వారికి తెలుసు. విద్యాగంధం వ్యాపించకుండా తగు చర్యలు తీసుకున్నారు. స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు నైజాం ప్రజలకు శూళక్క. ప్రజలకు హక్కులులేవు బాధ్యతలే.

ఆ కాలపు కాజీపేట స్టేషను. ఇంకా రైలు రాలేదు. రానున్నది. జనం అంతగా లేకున్నా సందడిగా వుంది. రాబోయే రైలుకోసం అంతా ఎదురు చూస్తున్నారు. ప్లాట్ ఫారం గజిబిజిగా ఉంది. స్టేషన్‌లో జనం తొందరలో వున్నారు.

స్టేషను బయట ఒక గుర్రబండి (టాంగా)ఆగింది. టాంగాలో ఒక పోలీసు అధికారి ఉన్నాడు. దాన్నిండా పెద్దవీ చిన్నవీ పదిపెట్టెలున్నాయి. టాంగాలో కూర్చునే అధికారి అటూ ఇటూ చూచాడు. తన పెట్టెలు దింపేవాడు కావాలి. అతనికి ఓ మనిషి కనిపించాడు. కూర్చుని చుట్ట కాలుస్తున్నాడు. అతను నల్లనివాడు. పొట్టివాడు. మాంసం లేనివాడు. ఎముకల గూడు.

పోలీసు అధికారి ఎముకల గూడును పిలవాలి. అది తన హోదాకు తక్కువ అనుకున్నాడు. గుర్రబ్బండి వాణ్ని పురమాయించాడు. గుర్రబ్బండి మనిషి టాంగా దిగాడు.. ఎముకల గూడు దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

"అబ్బే! దొర పిలుస్తుండు చల్" అన్నాడు అతని చేయిపట్టుకొని లాగి వెనక్కు తిరిగి పోలీసు అధికారిని చూపుతూ.

ఎముకల గూడు అటు చూచాడు. అధికారి కనిపించాడు. టాంగానిండా పెట్టెలు కనిపించాయి. అవి మోసు కెళ్ళాలని గ్రహించాడు.

"కాల్మొక్తబాంచను. వంట్ల బాగ లేదు. మోస్కపోయేబలం లేదు. ఇడు వుండి గులాపోన్నయిత" అని టాంగా వాడి కాళ్ళు మొక్కి విడుపించుకోడానికి గుంజుకుంటున్నాడు.

"సాబ్! ఈ హరామ్జాదా రానంటు న్నాడు. వీనికి జరమజా చూపించాలె" అని అరిచాడు టాంగావాలా.

పోలీసు అధికారికి అరికాలు నుంచి తలదాకా మంట అంటుకుంది. తలకు ఉన్న కుచ్చుటోపీకి మాత్రం అంటుకో లేదు. అధికారి అమాంతం గుర్రబ్బండి మీంచి దూకాడు. ఆ ఊపుకు బండి వెనక్కి లేచి కొన్ని పెట్టెలు దడాదడా కిందపడ్డాడు.

అధికారి కళ్ళలో ఆగ్రహం వుంది. గుండెలో కుంపటి రగులుతూంది. అతడు పడిపోయిన పెట్టెలను గమనించ లేదు. చుట్టు ఉన్న మనుషుల్ని గమ నించలేదు. ఆకలి గొన్న పులికి మనిషి కనిపించినట్లు లంఘించాడు. క్షణంలో సగంలో ఎముకలగూడు వద్ద వాలాడు.

"చల్ బే సాలే రావంటావ్! సర్కా రంటే ఎరకలే" అని అధికారాన్నంతా కూడగట్టుకొని మెడపట్టి ముందుకు తోశాడు.

ఎముకల గూడు బొక్క బోర్ల పడి పోయాడు. నొసలు చీరుకుపోయింది.

అధికారి బూటుకాలితో తన్నాడు. ఎముకలగూడు దిగ్గునలేచి కూచు న్నాడు. అతన్ని ముఖం నిండా రక్తం ఉంది. కళ్ళల్లో గుండె గాయాలు కనిపిస్తున్నాయి.

అధికారి దెబ్బలు కురిపిస్తూనే ఉన్నాడు.

"నస్త దొరా! చంపకు. నీ కాల్మొక్త. బాంచోణ్ణాయిత" అని దేబరిస్తున్నాడు.

"అబే! అప్పుడెందుకు రానన్నావు! హరామ్జాదే!" అని కర్ర ఎత్తాడు.

గాలిలోకి లేచిన కర్ర చూచి కెవ్వున కేక పెట్టాడు ఎముకల గూడు.

జనం దూరంగా నుంచొని చూస్తున్నారు. ఒక్కడూ కదలడంలేదు. అంతా బొమ్మల్లా ఉన్నారు! ప్రాణం ఉన్నట్లు కనిపించడం లేదు.

"ఆగు" ఒక కేక వినిపించింది. ఆ కేక పోలీసు అధికారి చెవుల్లోంచి గుండెలో దూరి ప్రతిధ్వనించింది.

అధికారి ఆగాడు. లేపినచేయి అలాగే ఉండిపోయింది. నిర్వీణ్ణుడయి చుట్టూ చూశాడు.

"ఎందుకల్ల కొడ్తావు వాణ్ని!" ఎదురుగా ఒక మనిషి వస్తున్నాడు. అతడు పొట్టివాడు. బక్కపల్చనివాడు. ఖద్దరు బట్టలవాడు. కళ్ళద్దాలవాడు. అధికారికి ఎదురుగా వచ్చి నుంచున్నాడు.

లిప్తపాటు అధికారికి ఏమీ అర్థం కాలేదు. క్షణంలో తనను తెలుసు కున్నాడు. అతనిలో కోపం ఉప్పొం గింది.

"కౌన్ హై బేటూ!" అని కర్రతో కొట్టబోయాడు.

ఖద్దరు మనిషి వీరేశం అధికారి చేయి పట్టుకున్నాడు. "మై ఇన్సాన్ హూఁ. ఆద్మీకా దోస్త్. హైవాన్‌కా దుష్మన్" (నేను మనిషిని. మానవుని మిత్రుణ్ణి. దానవునికి శత్రుణ్ణి) అన్నాడు.

"ఛోడ్ బడా ఆయా ఇన్సాన్ కా బచ్చా" అని విదిలించుకున్నాడు అధి కారి. కర్రతో ఎముకల బోనును బాదాడు.

ఎముకలబోను మూలగలేదు. ఉలక లేదు. పలుకలేదు.

"నువ్వు హత్య చేసినవు. హంత కునివి. నువ్విప్పుడు అధికారివి కావు. హంతకుడివి. చూస్తరేం. అట్ల చూస్త నిలబడ్తరేం? చూస్తరేం? వీడు మనిషిని చంపిండు. నిండుప్రాణం తీసిండు. ఇయ్యాళ వాణ్ణి చంపిండు. రేపు మనను చంపుతడు. చచ్చినోణ్ని చూడండి- ఎట్లున్నడు? ఏం చేసిండు వాడు? ఎందుకు చంపిండు? నీ డెవడు? వీడు! హంతకుడు. అట్ల నిలబడ్డరేం తమాశ చూస్తన్నా! రండి పట్టండి. పట్టండి. అన్యాయాన్ని సహించటం నేరం. మనం ఇంతమందిమి ఉన్నం. వీడొక్కడే".

అధికారికి తల దిమ్మెక్కింది. ఏమీ వినిపించడం లేదు. కనిపించడం లేదు. వినిపించి కనిపించే దశ వచ్చే వరకూ చుట్టూ జనం కనిపించారు. నలువైపుల నుంచీ తన వైపే వస్తున్నారు. వచ్చేస్తు న్నారు. ముట్టడిస్తున్నారు. తాను చక్రబంధంలో ఇరుక్కున్నాడు. బంధం బిగువు అవుతూంది.

జనం దగ్గరికి వచ్చేస్తున్నారు.

"హత్య చేసినవు. హంతకునివి"

"హత్య చేసినవు. హంతకునివి"

వీరేశం అరుస్తున్నాడు. కేకలు పెడ్తున్నాడు.

జనం ముందుకు వచ్చేస్తున్నారు.

జనం జనంలా లేరు. రుద్రుల్లా వున్నారు. పాశుపతంలా ఉన్నారు. బడబానలంలా ఉన్నారు. దవాగ్నిల్లా ఉన్నారు.

చుట్టూ ముట్టుతున్నది మనుషులు కారు - మంటలు. మంటలు కమ్ముకుం టున్నాయి. మంటలు మింగేసేట్లు న్నాయి. నాల్కల్చాచి ముందుకు సాగు తున్నాయి.

అధికారికి చెమటలు పట్టాయి. జనం అతని రక్తనాళంలోని ప్రతి రక్త బిందు వులో కనిపిస్తున్నారు.

"హత్య చేసినవు. హంతకునివి" నినాదంలా అతని మెదడులో ప్రతిధ్వని స్తుంది.

నేలను చూచాడు.

ఎముకలగూడు పడి ఉంది.

చుట్టూ చూచాడు.

జనం అగ్నిమంటల్లా వచ్చేస్తున్నారు.

నడుం పటకాకు పిస్తోలు కనిపిం చింది.

పిస్తోలు మీద చేయి పడింది.

చేతి మీద కర్రదెబ్బ పడింది.

"బచావ్" అని గట్టిగా కేకపెట్టాడు. అధికారి చప్పున జనాన్ని చీల్చుకుని ఉరికాడు.

ఇంకా జనసమయం దాటలేదు.

అధికారి తలమీద బలమైన లాఠీ తగిలింది.

"య అల్లా" అని పడిపోయాడు.

కాజీపేట స్టేషనులోకి కేకపెడ్తూ రైలు వచ్చేసింది. జనం రైలు కేక విన్నారు.

ప్లాట్‌ఫారం మీదికి ఉరికారు.

పోలీసు బలగం వచ్చేసింది. లాఠీ లతో ప్లాట్‌ఫారం మీద ఉన్నవాళ్ళంద రినీ చావ బాదింది.

ఖద్దరు వీరేశం చేతులకు బేడీలు వేశారు పోలీసులు.

రైలు వెళ్ళిపోయింది.

ప్లాట్‌ఫారం నిర్జనంగా ఉంది.

కాళ్ళకూ చేతులకూ సంకెళ్ళు వేసిన వీరేశం స్టేషను బయటికి వచ్చాడు.

• వీరేశం సాగిపోతున్నాడు.

స్టేషను బయట రెండు శవాలు పడి ఉన్నాయి - ఒకటి బానిసది - ఒకటి అధికారిది.

వీరేశం సాగిపోతున్నాడు.

అతనివెంట పోలీసులున్నారు.

జనం దూరంగా బారులుతీరి చూస్తున్నారు.

వీరేశం మనిషి-మానవునికి మిత్రుడు. దానవునికి శత్రువు.

చూడగానే నేను ...
పోయాను. నేను ...
కమాండర్‌లో ...
మా ఆఫీసును ...
చేసి, ఆ చేసను ...
సిన పరికరాల్ని ...
చెప్పమన్నాను. ...
మెసేజ్ ఇచ్చారు ...
సిబ్బంది వచ్చేసరికి ...
చేప కనిపించక ...
అన్నాడు రాజు ...
రాజు చుట్టూ ...
పెన్ష్ చదువుతున్న ...
కట్టుకథ !విజయకారు ...

ముక్క ...

• ప్రపంచంలో ...
'పోస్ట్‌కార్డు'లను ఆస్ట్రేలి ...
ప్రవేశపెట్టింది.

• కలకత్తాలోని "...
హైస్కూలులో 1983- ...
12,350 మంది ...
దయ్యారు.

• ఇండియాలో ...
తెల్లపులులున్నాయి. ...
వివిధజంతు ప్రదర్శనశాల ...

• రొయ్యల ...
స్తాయి. అయితే ...
మాత్రమే ఈదగలుగుతా ...

తమరు నానా ...
తమకి ధ్యానమి ...